

OŚ.6220.9.2014

Węgorzewo, 2014-08-01

DECYZJA o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 2, art. 84 i 85 ust. pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013, poz. 1235 z późn. zm.), § 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r., Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.) oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013, poz. 267, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Zakładu Usług Komunalnych Sp. z o.o., ul. Sienkiewicza 24, 11-600 Węgorzewo, reprezentowanego przez Pana Pawła Pytel – Prezesa Zarządu Spółki, z dnia 09.07.2014 r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - polegającego na „Rekultywacji nieczynnego składowiska odpadów komunalnych w msc. Czerwony Dwór”, gm. Węgorzewo, pow. węgorzewski, woj. warmińsko – mazurskie, po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Węgorzewie

orzekam

1. Realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i stwierdzam brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko
2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Uzasadnienie

Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o., ul. Sienkiewicza 24, 11-600 Węgorzewo, reprezentowany przez Pana Pawła Pytel – Prezesa Zarządu Spółki, w dniu 09.07.2014 r. złożył do Burmistrza Węgorzewa wniosek w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - polegającego na „Rekultywacji nieczynnego składowiska odpadów komunalnych w msc. Czerwony Dwór”, gm. Węgorzewo, pow. węgorzewski, woj. warmińsko – mazurskie. Do wniosku dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia oraz poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, a także wypis w ewidencji gruntów obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedmiotowe przedsięwzięcie. Zawiadomieniem znak: OŚ.6220.9.2014 z dnia 14.07.2014 r. organ prowadzący postępowanie poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji środowiskowej dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Mazurski Związek Międzygminny
- Gospodarka Odpadami
ul. Wodna 4, 11-500 Giżycko
NIP 8451863983 REGON 519648044

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

Wojciech Ogłuszka

CZŁONEK ZARZĄDU

Paweł Czacharowski

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

20-11-2014

Planowane przedsięwzięcie należy do kategorii przedsięwzięć, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – i jest wymienione w § 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organ prowadzący postępowanie pismem z dnia 14.07.2014 r., znak: OŚ.6220.9.2014 wystąpił o opinię co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Węgorzewie. Organy te wydały opinie:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie – postanowienie z dnia 21.07.2014 r., znak: WOOS.4240.241.2014.MT, stwierdzające, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Węgorzewie – opinia sanitarna z dnia 15.07.2014 r. znak: ZNS.9083.04.2014 stwierdzająca, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zakresie warunków higienicznych i zdrowotnych.

Na podstawie art. 64 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i biorąc pod uwagę wskazane wyżej opinie, Burmistrz Węgorzewa w dniu 24.07.2014 r. wydał postanowienie znak: OŚ.6220.9.2014, w którym stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W trakcie toczącego się postępowania nie wniesiono uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie.

Zawiadomieniem z dnia 24.07.2014 r., znak: OŚ.6220.9.2014, Burmistrz Węgorzewa poinformował strony o zakończeniu postępowania, mającego na celu zebranie materiału dowodowego, niezbędnego do rozstrzygnięcia przedmiotowego postępowania administracyjnego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W ustawowym terminie żadna ze stron nie skorzystała z tej możliwości.

Do oceny potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko znajdują zastosowanie szczegółowe uwarunkowania zawarte w art. 63 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Spośród uwarunkowań określonych w tym artykule w niniejszej sprawie przedmiotowe pozostają poniższe uwarunkowania.

1. rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie, polegające na rekultywacji składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne (odpady komunalne) w miejscowości Czerwony Dwór, gmina Węgorzewo będzie realizowane na działce o nr ewid. nr 42/2, obręb 0003 Czerwony Dwór oraz na działce nr 198/2 obręb 0032 Wysieczę. Właścicielem i zarządcą obiektu oraz inwestorem przedsięwzięcia jest Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Węgorzewie.

Podstawowym celem realizacji przedsięwzięcia jest powstrzymanie procesów degradacji środowiska naturalnego na omawianym obszarze, poprzez zaprzestanie przyjmowania odpadów do składowania oraz wykonanie zabiegów o charakterze technicznym i biologicznym, które zapewnią docelowe użytkowanie obszaru oraz jego otoczenia w sposób

bezpieczny dla środowiska i zgodnie z zakładanym planem zagospodarowania terenu. W wyniku przeprowadzonej rekultywacji nastąpi poprawa jakości środowiska oraz zapewnienie jego ochrony, poprzez ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów zdeponowanych na ww. składowisku w msc. Czerwony Dwór.

Zamknięcie i rekultywacja terenu kwatery składowiska, polegająca na wykonaniu prac technicznych, agrotechnicznych i biologicznych pozwoli na przywrócenie gruntów do stanu sprzed rozpoczęcia długoterminowego procesu składowania odpadów komunalnych, nadanie im wartości użytkowych, odtworzenie warstwy glebotwórczej i szaty roślinnej oraz poprawę jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Zgodnie z klasyfikacją składowisk odpadów, zawartą w art. 103 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.), omawiane składowisko należy do składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Podjęte aktualnie prace, zmierzające do wykonania rekultywacji w/w obiektu (stosownie do wymogów prawa) zakładają wykonanie powyższych zadań i czynności, zgodnie z harmonogramem, który określany jest w odpowiedniej decyzji wydanej przez uprawniony organ, na wniosek zarządzającego składowiskiem. Ponadto, zgodnie z art. 240 ust. 1 ustawy o odpadach, zarządzający istniejącym składowiskiem jest obowiązany złożyć wniosek o wydanie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów w terminie dwóch lat od wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Dzień zakończenia rekultywacji składowiska odpadów jest równocześnie dniem zamknięcia tego składowiska. Szczegółowe warunki techniczne przeprowadzenia w/w procesu oraz właściwego ukształtowania skarp, zostaną zawarte w *instrukcji prowadzenia składowiska odpadów* oraz zgodnie z „*Projektem technicznej rekultywacji składowiska*”, opracowywaną przez podmiot, w oparciu o który wydawana jest zgoda na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części.

Wszystkie prace techniczne na składowisku, obejmujące:

- ukształtowanie bryły, skorygowanie nachylenia skarp w celu odpowiedniego ich ukształtowania, uformowanie wierzchowiny korpusu kwatery składowiska, przygotowanie korpusu składowiska do pokrycia i ułożenia odpowiedniej konstrukcji okrywy rekultywacyjnej wraz z pracami porządkowymi;
- zabezpieczenie odpadów zdeponowanych na składowisku przed nadmierną penetracją wód opadowych w celu ograniczenia ilości powstałych odcieków;
- zadarnienie powierzchni okrywy rekultywacyjnej

- planowane są do wykonania w taki sposób, aby nie wykraczały poza jego granice.

Projekt zakłada wykonanie prac rekultywacyjnych etapami, co jest charakterystyczne dla w/w procesu. W pierwszym etapie przewidziano dokonanie rekultywacji technicznej, obejmującej:

- 1) ukształtowanie docelowe kształtu czaszy (wierzchowiny) kwatery nastąpi z uwzględnieniem osiadania złoża odpadów ze spadkiem zgodnym z projektowanym kierunkiem odprowadzenia wód opadowych z powierzchni zrehabilitowanej kwatery (od 2,5 % do 5 % na zewnątrz w kierunku skarp w celu zachowania swobodnego spływu),
- 2) przykrycie uformowanej przyzmy warstwą żwiru lub pospółki o miąższości 20 cm,
- 3) wykonanie uszczelnienia wierzchowiny kwater, poprzez ułożenie maty bentonitowej typu *Bentofix* o gramaturze 5000 g/m²,
- 4) wykonanie warstwy drenażowej ze żwiru o miąższości ok. 15 cm oraz zagęszczonej warstwy glebotwórczej o grubości co najmniej 30 cm, złożonej z podglebia, pospółki lub innego materiału inertnego oraz ziemi urodzajnej o miąższości ok. 20 cm.

Na tak przygotowanym składowisku, w drugim etapie przeprowadzona zostanie rekultywacja biologiczna (tzw. zabudowa biologiczna terenu z wykonaniem warstwy podglebia i darniowaniem). Zabudowa biologiczna terenu składowiska będzie miała za zadanie: stabilizację i zabezpieczenie przed erozją wodną warstwy rekultywacyjnej, zwiększenie

parowania terenowej wody opadowej, nadanie składowisku estetycznego wyglądu. Wykonanie rekultywacji biologicznej nastąpi poprzez:

- obsianie roślinnością o szybkim czasie wzrostu, co zagwarantuje ochronę powierzchni kwatery przed erozją wodną i wietrzną. Jako pierwszy przewiduje się zabieg darniowania, po jego wykonaniu i po ustabilizowaniu się warunków glebowo – biologicznych na składowisku, przewiduje się wprowadzenie zakrzewień, z docelowym przyjęciem sukcesji naturalnej roślinności pochodzącej z otoczenia. Kwatera, niezależnie od wykonanych zabiegów rekultywacyjnych, w miarę upływu czasu, będzie pokrywała się roślinnością pochodzącą z otoczenia. Krzewy, które wyrosną na powierzchni zrekultywowanego składowiska przewidziane są do pozostawienia.

Po zakończeniu rekultywacji prowadzone będą zabiegi konserwacyjne polegające na:

- koszeniu traw i usuwaniu pokosów,
- uzupełnianiu obsiewów,
- uzupełnianiu ubytków erozyjnych i zapadlisk,
- uzupełnianiu sadzonek roślin.

Zgodnie z załącznikiem nr do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2013 r., poz. 523), możliwe jest wykorzystywanie odpadów wskazanych w tym załączniku do:

- budowy skarp, w tym obwałowań, kształtowania korony składowiska, a także porządkowania i zabezpieczenia przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni korony, w ilości wynikającej z technicznego sposobu zamknięcia składowiska.

Stosownie do wymagań zawartych w § 17 ust. 1 wskazanego rozporządzenia, rekultywację wykonuje się zgodnie z harmonogramem prac związanych z rekultywacją składowiska odpadów, określonym w zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części w sposób zabezpieczający składowisko odpadów przed jego szkodliwym oddziaływaniem na wody powierzchniowe i podziemne oraz na powietrze, a także w sposób integrujący obszar składowiska odpadów z otaczającym środowiskiem oraz umożliwiającą obserwację wpływu składowiska odpadów na środowisko, stosując materiały niebędące odpadami lub odpady określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Powyższe rozporządzenie, w załączniku nr 3 wskazuje także na zakres parametrów wskaźnikowych oraz minimalną częstotliwość badań tych parametrów w poszczególnych fazach eksploatacji składowiska odpadów, w tym również w fazie poeksploatacyjnej.

Po dniu zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów innych niebezpieczne i obojętne lub składowisku odpadów obojętnych, lub na ich wydzielonej części, skarpy oraz powierzchnię korony składowiska porządkuje się i zabezpiecza przed erozją wodną i wietrzną oraz wykonanie odpowiedniej okrywy rekultywacyjnej, której konstrukcja jest uzależniona od właściwości odpadów.

Minimalna miąższość okrywy rekultywacyjnej dla składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne powinna umożliwiać powstanie i utrzymanie trwałej pokrywy roślinnej.

Rekultywacja biologiczna zazwyczaj zostaje wykonana również etapami: w I etapie następuje wprowadzenie roślinności pionierskiej, charakteryzującej się dużym tempem wzrostu, następnie na ostatniej warstwie rekultywacyjnej – mieszanki traw i roślin motylkowych; w następnym etapie wprowadzona zostaje docelowa roślinność. Zabudowa biologiczna rekultywowanego obiektu ma na celu przywrócenie aktywności biologicznej zdegradowanego obszaru i włączenie go do dalszego użytkowania zgodnie z planowanym kierunkiem zagospodarowania. Koniecznym jest również odtworzenie zniszczonej szaty roślinnej, tworzącej jednocześnie naturalny filtr roślinny i zabezpieczenia przed dalszym wymywaniem zanieczyszczeń. Na wierzchniej okrywie składowiska, najczęściej wysiewa się roślinność jednoroczną o dużym tempie wzrostu i krótkim okresie kiełkowania (np. łubin, gorczyca,

owies, żyto). Rośliny przed wyschnięciem zostają ścięte, przyorane, po czym wykonywany jest ponowny siew. Następnie teren składowiska obsiewa się mieszaną traw i ewentualnie roślin motylkowych (koniczyna szwedzka, łubin wieloletni itp.), następnie zaś mogą być wprowadzone drzewa i krzewy. Użyźnianie gleby i pielęgnacja roślin wykonywana jest z reguły według zasad agrotechnicznych stosowanych w rolnictwie (zabiegi te wykonywane są w razie potrzeby i zazwyczaj obejmują czynności polegające na koszeniu traw i usuwaniu pokosów, uzupełnianiu obsiewów, uzupełnianiu ubytków erozyjnych i zapadlisk, uzupełnianiu sadzonek roślin, nawożeniu uzupełniającym). Powyższe zabiegi pozwolą stworzyć bazę dla systemu korzeniowego roślinności oraz będą skutecznie zabezpieczały przed erozją gleby. Rekultywacja biologiczna pozwoli na zapewnienie stateczności skarp oraz zabezpieczenie przeciwoerozyjne, regulację stosunków wodnych oraz stworzenie warunków siedliskowych dla roślin i zwierząt.

W ramach rekultywacji biologicznej zastosowany zostanie kierunek rolny (tereny zielone, łąki) zgodny z sukcesją roślinności.

Przyjęty kierunek (powinien być zgodny z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, o ile zostanie opracowany) i właściwy dla składowisk nadpoziomowych, których sąsiedztwo stanowią tereny rolne. Po wykonaniu rekultywacji nastąpi zahamowanie infiltracji wód opadowych w głąb składowiska, odprowadzenie ich poza obręb terenu zrehabilitowanego, zmniejszenie ilości powstających odcieków, zahamowanie erozji powierzchniowej składowiska, bezpieczne odprowadzenie powstających gazów wysypiskowych.

Zakres, czas i częstotliwość oraz sposób i warunki prowadzenia monitoringu składowiska odpadów określa wymienione już rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie odpadów (Dz. U. z 2013 r., poz. 523). W załączniku nr do rozporządzenia określono pełny zakres parametrów wskaźnikowych oraz minimalną częstotliwość badań parametrów w fazie poeksploatacyjnej składowiska. Zakres monitoringu obejmuje przede wszystkim badanie wielkości przepływu wód powierzchniowych, skład wód powierzchniowych, objętość wód odciekowych, skład wód odciekowych, poziom wód podziemnych, skład wód podziemnych, emisję gazu składowiskowego, skład gazu składowiskowego, sprawność systemu odprowadzania gazu składowiskowego, osiadanie składowiska.

W celu monitorowania poziomu wód podziemnych do pierwszego użytkowego poziomu wód podziemnych służą otwory piezometryczne, natomiast repety umożliwiają badanie osiadania czaszy składowiska.

2. Usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Teren, na którym realizowane będzie planowane przedsięwzięcie nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W bezpośrednim sąsiedztwie składowiska występują grunty orne (należące do osoby fizycznej, rolnika indywidualnego) oraz grunty należące do Gminy Węgorzewo, w tym nieużytki sukcesją naturalną roślinności drzewiastej, spełniające funkcję izolującą od otoczenia. W bezpośrednim otoczeniu składowiska nie występuje zabudowa mieszkaniowa i obiekty użyteczności publicznej. Najbliższa zabudowa znajduje się w odległości ok. 200 m od granic kwatery.

Obszar składowania posiada ogrodzenie wykonane z metalowej siatki oraz otoczony jest fragmentami zieleni wysokiej i krzewów.

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

Wojciech Ogłuszka

CZŁONEK ZARZĄDU

Paweł Czacharowski

Na składowisku, w okresie eksploatacji deponowano niesegregowane odpady komunalne. Odpady składowano w sposób nadpoziomowy, poprzez wypełnienie kolejno odpadami niecki kwatery nr 1, następnie niecki kwatery nr 2. skarpa z odpadów pokryta jest częściowo materiałem izolacyjnym z kruszywa naturalnego, stanowiącego zabezpieczenie odpadów przed ich nadmiernym rozwiewaniem.

Składowisko zlokalizowane zostało w 1992 r. na podstawie wydanej decyzji lokalizacyjnej i eksploatowane było w latach 1996 -2006 (kwatera nr 1), natomiast do roku 2013 miała miejsce eksploatacja kwatery nr 2. Obydwie kwatery zostały zamknięte w sposób formalny na podstawie odpowiednich decyzji administracyjnych, wydanych przez kompetentne organy.

Powierzchnia składowiska wynosi ok. 3,4 ha, całkowita powierzchnia zajęta w związku z realizowaniem przedsięwzięcia wyniesie ok. 1 ha, uwzględniając teren zajęty przez odpady, natomiast objętość zdeponowanych odpadów na dzień złożenia wniosku (2014 r.) wynosi ok. 86 000 m³.

Elementami tworzącymi infrastrukturę techniczną składowiska są drogi dojazdowe, waga składowiskowa przeznaczona do ustalenia masy przyjmowanych odpadów, brodzik dezynfekcyjny w celu mycia kół pojazdów dowożących i wywożących odpady, boksy odpadowe w celu realizacji selektywnej zbiórki odpadów i ich czasowego magazynowania, zbiorniki do gromadzenia odcieków składowiskowych. Teren składowiska wyposażony jest w oświetlenie. Na terenie składowiska zamontowano trzy studnie odgazowujące, wyposażone w biofiltr, służące do odprowadzenia do atmosfery gazu powstającego w wyniku utylizacji składowanych odpadów.

Teren lokalizacji inwestycji nie kwalifikuje się do obszarów wodno – błotnych oraz innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarów wybrzeży, obszarów górskich, stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarów na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone. W obrębie planowanego przedsięwzięcia nie stwierdzono obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, uzdrowisk.

Inwestycja zlokalizowana będzie poza obszarami Natura 2000 oraz poza innymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 627 ze zm.). Formy ochrony przyrody oddalone są znacznie od terenu inwestycji, mianowicie ok. 6 km od rekultywowanego składowiska znajduje się obszar o znaczeniu dla Wspólnoty Natura 2000 Ostoja Północnomazurska (kod obszaru PLH280045).

Biorąc pod uwagę lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz odległość w jakiej oddalona jest ostoja, nie stwierdza się możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania na w/w obszar Natura 2000.

3. Rodzaj i skala możliwego oddziaływania

Rekultywacja składowiska nie spowoduje zagrożeń, w postaci likwidowania i niszczenia zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych lub też likwidowania naturalnych zbiorników wodnych oraz obszarów wodno – błotnych, ani też zmiany stosunków wodnych. Miejscem prowadzenia działań rekultywacyjnych jest obiekt już istniejący, nie będą zatem prowadzone prace wykraczające swoim zasięgiem poza teren zajmowany dotychczas, ani też nie będzie dokonywana ingerencja w miejsca siedliskowe. Przyjęty sposób rekultywacji biologicznej nie spowoduje zagrożeń, mogących mieć ujemny wpływ na występujące populacje roślin i zwierząt. Zrekultywowane składowisko, powiększy natomiast obszar powierzchni biologicznie czynnej, dzięki uruchomionym procesom biologicznym przekształceń i wykonaniu okrywy składowiska.

Mazurski Związek Międzygminny
- Gospodarka Odpadami
ul. Wodna 4, 11-500 Giżycko
NIP 8451863983 REGON 519648044

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

Wojciech Ogłuszka

CZŁONEK ZARZĄDU

Paweł Czacharowski

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

20-11-2014

Realizacja przedmiotowej inwestycji wiązać się będzie z oddziaływaniem na środowisko, spowodowanym emisją odpadów, emisją substancji do powietrza, emisją hałasu oraz wytwarzaniem ścieków. Praca urządzeń oraz ruch pojazdów, stanowiących źródło hałasu zostanie ograniczona do pory dziennej. Przyjęty sposób postępowania z odpadami nie będzie stanowił zagrożenia dla środowiska, gdyż jest zgodny z wymaganiami prawa w tym zakresie. Źródłem hałasu na etapie realizacji przedsięwzięcia będzie przede wszystkim zwiększony ruch pojazdów na drodze dojazdowej do terenu składowiska, związany z dowożeniem materiałów, surowców i odpadów wykorzystywanych w celach rekultywacyjnych. Środki transportu stanowią źródło niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza, zatem dowóz ww. materiałów będzie powodował określone uciążliwości, w tym emisję spalin (dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, węglowodory, sadza). Powyższe oddziaływanie będzie miało charakter okresowy, wyznaczony terminem zakończenia danego etapu rekultywacji. Wszystkie uciążliwości z nim związane powinny ustąpić z chwilą zakończenia każdej z faz rekultywacyjnych. Po zakończeniu procesu rekultywacji emisja hałasu praktycznie nie będzie występowała.

Emisja gazów i pyłów do powietrza będzie pochodziła ze źródeł niezorganizowanych (emisja spalin z pojazdów, maszyn i urządzeń). Źródłem emisji może być również gaz składowiskowy. Zrekultywowane składowisko nie będzie źródłem wytwarzania odpadów. Po zakończeniu prac rekultywacyjnych woda nie będzie wykorzystywana, nie będą również powstawały ścieki bytowe.

Sposób rekultywacji, polegający na wykonaniu odpowiednich warstw rekultywacyjnych składowiska oraz uszczelnieniu izolacją przeciwwodną, pozwoli na znaczące ograniczenie przedostawania się opadów atmosferycznych infiltrujących w jego głąb, a tym samym zmniejszy lub wyeliminuje powstające odcieki.

Rekultywację składowiska odpadów, wykonaną zgodnie z harmonogramem działań określonym w decyzji na zamknięcie składowiska, z zastosowaniem materiałów niebędących odpadami lub odpadów, wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów oraz w sposób zabezpieczający składowisko przed jego szkodliwym oddziaływaniem na wody powierzchniowe i podziemne oraz powietrze, integrującą obszar składowiska odpadów z otaczającym środowiskiem, należy traktować jako etap kończący czynną eksploatację obiektu. Jej przeprowadzenie jest **obowiązkiem wynikającym z przepisów prawa** i posiada charakter naprawczy w stosunku do stanu sprzed podjęcia działań inwestycyjnych w tym zakresie. Realizacja inwestycji wpłynie na poprawę estetyki przedmiotowego terenu, odtworzenie gleby i szaty roślinnej oraz poprawę jakości wód gruntowych i wód podziemnych.

Ze względu na zastosowaną technologię rekultywacji, zgodną z dokumentacją projektową i decyzjami administracyjnymi, które zobowiązują podmiot odpowiedzialny za przeprowadzenie procesu rekultywacji do stałego nadzoru i monitoringu fazy poeksploatacyjnej, należy uznać, że realizowane przedsięwzięcie nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska, ani też istotnych zmian w środowisku, zwłaszcza gruntowo – wodnym.

Zaproponowany techniczny sposób zamknięcia składowiska oraz prowadzenie nadzoru i monitoringu, a przede wszystkim staranne i rzetelne przeprowadzenie wszystkich zabiegów, powinny skutecznie zminimalizować zagrożenie dla wód powierzchniowych i podziemnych. Nie zachodzi też obawa pogorszenia stanu jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych, zatem nie istnieje zagrożenie nie osiągnięcia celów środowiskowych.

Z uwagi na rodzaj przedsięwzięcia, oddziaływania będą miały zasięg lokalny (bez ryzyka transgranicznych oddziaływań) i nie spowodują istotnych zmian w środowisku, jak również nie powinny wpłynąć negatywnie na istniejące walory krajobrazowe oraz zdrowie ludzi.

Ponadto, z uwagi na zakres oddziaływań planowanej inwestycji oraz zagospodarowanie terenów sąsiednich, nie wystąpi możliwość kumulowania się oddziaływań, a wykorzystanie zasobów naturalnych, czy ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej będzie zerowe.

Biorąc pod uwagę stanowiska organów opiniujących oraz uwzględniając łącznie uwarunkowania zawarte w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a w szczególności uwzględniając łącznie: rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, zwłaszcza wielkość emisji i innych uciążliwości, usytuowania względem zabudowy mieszkaniowej oraz obszarów objętych ochroną, rodzaj i skalę możliwego oddziaływania i zagrożenia dla środowiska, prowadzenie działań rekultywacyjnych w warunkach monitorowanych i nadzorowanych stwierdzono że planowane przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko i postanowiono nie przeprowadzać oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

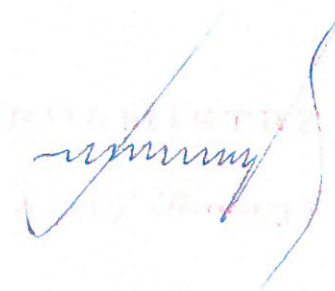
Biorąc pod uwagę powyższe – orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie za pośrednictwem Burmistrza Węgorzewa w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o.
ul. Sienkiewicza 24, 11-600 Węgorzewo
2. Gmina Węgorzewo
ul. Zamkowa 3, 11-600 Węgorzewo
3. Adam Sadlak
4. a/a

Mazurski Związek Międzygminny
- Gospodarka Odpadami
ul. Wodna 4, 11-500 Giżycko
NIP 8451863983 REGON 519648044

opłatę skarbową w wys. 205,00 zł
uiszczono w dniu 04.07.2014 r.
gotówką w kasie Urzędu Miejskiego
w Węgorzewie
Nr kwitu 00765411
Potwierdzam treść adnotacji:

INSPEKTOR
Ewa Wojnowska
Ewa Wojnowska

**ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM**

20 -11- 2014

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

Wojciech Ogłuszka
Wojciech Ogłuszka

CZŁONEK ZARZĄDU

Paweł Czacharowski
Paweł Czacharowski

Charakterystyka przedsięwzięcia polegającego na

„Rekultywacji nieczynnego składowiska odpadów komunalnych w msc. Czerwony Dwór”

Planowane przedsięwzięcie należy do kategorii przedsięwzięć, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – i jest wymienione w § 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie, polegające na rekultywacji składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne (odpady komunalne) w miejscowości Czerwony Dwór, gmina Węgorzewo będzie realizowane na działce o nr ewid. nr 42/2, obręb 0003 Czerwony Dwór oraz na działce nr 198/2 obręb 0032 Wysieczy. Właścicielem i zarządcą obiektu oraz inwestorem przedsięwzięcia jest Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Węgorzewie.

Podstawowym celem realizacji przedsięwzięcia jest powstrzymanie procesów degradacji środowiska naturalnego na omawianym obszarze, poprzez zaprzestanie przyjmowania odpadów do składowania oraz wykonanie zabiegów o charakterze technicznym i biologicznym, które zapewnią docelowe użytkowanie obszaru oraz jego otoczenia w sposób bezpieczny dla środowiska i zgodnie z zakładanym planem zagospodarowania terenu. W wyniku przeprowadzonej rekultywacji nastąpi poprawa jakości środowiska oraz zapewnienie jego ochrony, poprzez ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów zdeponowanych na ww. składowisku w msc. Czerwony Dwór.

Wszystkie prace techniczne na składowisku, obejmujące:

- ukształtowanie bryły, skorygowanie nachylenia skarp w celu odpowiedniego ich ukształtowania, uformowanie wierzchowiny korpusu kwatery składowiska, przygotowanie korpusu składowiska do pokrycia i ułożenia odpowiedniej konstrukcji okrywy rekultywacyjnej wraz z pracami porządkowymi;
- zabezpieczenie odpadów zdeponowanych na składowisku przed nadmierną penetracją wód opadowych w celu ograniczenia ilości powstałych odcieków;
- zadarnienie powierzchni okrywy rekultywacyjnej

- planowane są do wykonania w taki sposób, aby nie wykraczały poza jego granice.

Projekt zakłada wykonanie prac rekultywacyjnych etapami, co jest charakterystyczne dla w/w procesu. W pierwszym etapie przewidziano dokonanie rekultywacji technicznej, obejmującej:

- 1) ukształtowanie docelowe kształtu czaszy (wierzchowiny) kwatery nastąpi z uwzględnieniem osiadania złoża odpadów ze spadkiem zgodnym z projektowanym kierunkiem odprowadzenia wód opadowych z powierzchni zrehabilitowanej kwatery (od 2,5 % do 5 % na zewnątrz w kierunku skarp w celu zachowania swobodnego spływu),
- 2) przykrycie uformowanej przyzmy warstwą żwiru lub pospółki o miąższości 20 cm,
- 3) wykonanie uszczelnienia wierzchowiny kwater, poprzez ułożenie maty bentonitowej typu *Bentofix* o gramaturze 5000 g/m²,
- 4) wykonanie warstwy drenażowej ze żwiru o miąższości ok. 15 cm oraz zagęszczonej warstwy glebotwórczej o grubości co najmniej 30 cm, złożonej z podglebia, pospółki lub innego materiału inertnego oraz ziemi urodzajnej o miąższości ok. 20 cm.

Na tak przygotowanym składowisku, w drugim etapie przeprowadzona zostanie rekultywacja biologiczna (tzw. zabudowa biologiczna terenu z wykonaniem warstwy podglebia i

darniowaniem). Zabudowa biologiczna terenu składowiska będzie miała za zadanie: stabilizację i zabezpieczenie przed erozją wodną warstwy rekultywacyjnej, zwiększenie parowania terenowego wody opadowej, nadanie składowisku estetycznego wyglądu. Wykonanie rekultywacji biologicznej nastąpi poprzez:

- obsianie roślinnością o szybkim czasie wzrostu, co zagwarantuje ochronę powierzchni kwatery przed erozją wodną i wietrzną. Jako pierwszy przewiduje się zabieg darniowania, po jego wykonaniu i po ustabilizowaniu się warunków glebowo – biologicznych na składowisku, przewiduje się wprowadzenie zakrzewień, z docelowym przyjęciem sukcesji naturalnej roślinności pochodzącej z otoczenia. Kwatera, niezależnie od wykonanych zabiegów rekultywacyjnych, w miarę upływu czasu, będzie pokrywała się roślinnością pochodzącą z otoczenia. Krzewy, które wyrosną na powierzchni zrekultywowanego składowiska przewidziane są do pozostawienia.

Po zakończeniu rekultywacji prowadzone będą zabiegi konserwacyjne polegające na:

- koszeniu traw i usuwaniu pokosów,
- uzupełnianiu obsiewów,
- uzupełnianiu ubytków erozyjnych i zapadlisk,
- uzupełnianiu sadzonek roślin.

Rekultywacja biologiczna zazwyczaj zostaje wykonana również etapami: w I etapie następuje wprowadzenie roślinności pionierskiej, charakteryzującej się dużym tempem wzrostu, następnie na ostatniej warstwie rekultywacyjnej – mieszanki traw i roślin motylkowych; w następnym etapie wprowadzona zostaje docelowa roślinność. Zabudowa biologiczna rekultywowanego obiektu ma na celu przywrócenie aktywności biologicznej zdegradowanego obszaru i włączenie go do dalszego użytkowania zgodnie z planowanym kierunkiem zagospodarowania. Koniecznym jest również odtworzenie zniszczonej szaty roślinnej, tworzącej jednocześnie naturalny filtr roślinny i zabezpieczenia przed dalszym wymywaniem zanieczyszczeń. Na wierzchniej okrywie składowiska, najczęściej wysiewa się roślinność jednoroczną o dużym tempie wzrostu i krótkim okresie kielkowania (np. łubin, gorczyca, owies, żyto). Rośliny przed wyschnięciem zostają ścięte, przyorane, po czym wykonywany jest ponowny siew. Następnie teren składowiska obsiewa się mieszanką traw i ewentualnie roślin motylkowych (koniczyna szwedzka, łubin wieloletni itp.), następnie zaś mogą być wprowadzone drzewa i krzewy. Użyźnianie gleby i pielęgnacja roślin wykonywana jest z reguły według zasad agrotechnicznych stosowanych w rolnictwie (zabiegi te wykonywane są w razie potrzeby i zazwyczaj obejmują czynności polegające na koszeniu traw i usuwaniu pokosów, uzupełnianiu obsiewów, uzupełnianiu ubytków erozyjnych i zapadlisk, uzupełnianiu sadzonek roślin, nawożeniu uzupełniającym). Powyższe zabiegi pozwolą stworzyć bazę dla systemu korzeniowego roślinności oraz będą skutecznie zabezpieczały przed erozją gleby. Rekultywacja biologiczna pozwoli na zapewnienie stateczności skarp oraz zabezpieczenie przeciwerozyjne, regulację stosunków wodnych oraz stworzenie warunków siedliskowych dla roślin i zwierząt.

W ramach rekultywacji biologicznej zastosowany zostanie kierunek rolny (tereny zielone, łąki) zgodny z sukcesją roślinności.

Teren, na którym realizowane będzie planowane przedsięwzięcie nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Powierzchnia składowiska wynosi ok. 3,4 ha, całkowita powierzchnia zajęta w związku z realizowaniem przedsięwzięcia wyniesie ok. 1 ha, uwzględniając teren zajęty przez odpady, natomiast objętość zdeponowanych odpadów na dzień złożenia wniosku (2014 r.) wynosi ok. 86 000 m³.

Elementami tworzącymi infrastrukturę techniczną składowiska są drogi dojazdowe, waga składowiskowa przeznaczona do ustalenia masy przyjmowanych odpadów, brodzik dezynfekcyjny w celu mycia kół pojazdów dowożących i wywożących odpady, boksy

odpadowe w celu realizacji selektywnej zbiórki odpadów i ich czasowego magazynowania, zbiorniki do gromadzenia odcieków składowiskowych. Teren składowiska wyposażony jest w oświetlenie. Na terenie składowiska zamontowano trzy studnie odgazowujące, wyposażone w biofiltr, służące do odprowadzenia do atmosfery gazu powstającego w wyniku utylizacji składowanych odpadów.

Teren lokalizacji inwestycji nie kwalifikuje się do obszarów wodno – błotnych oraz innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarów wybrzeży, obszarów górskich, stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarów na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone. W obrębie planowanego przedsięwzięcia nie stwierdzono obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, uzdrowisk.

Inwestycja zlokalizowana będzie poza obszarami Natura 2000 oraz poza innymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 627 ze zm.). Formy ochrony przyrody oddalone są znacznie od terenu inwestycji, mianowicie ok. 6 km od rekultywowanego składowiska znajduje się obszar o znaczeniu dla Wspólnoty Natura 2000 Ostoja Północnomazurska (kod obszaru PLH280045).

Biorąc pod uwagę lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz odległość w jakiej oddalona jest ostoja, nie stwierdza się możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania na w/w obszar Natura 2000.

Przeprowadzenie rekultywacji jest obowiązkiem wynikającym z przepisów prawa i posiada charakter naprawczy w stosunku do stanu sprzed podjęcia działań inwestycyjnych w tym zakresie. Realizacja inwestycji wpłynie na poprawę estetyki przedmiotowego terenu, odtworzenie gleby i szaty roślinnej oraz poprawę jakości wód gruntowych i wód podziemnych.

Ze względu na zastosowaną technologię rekultywacji, zgodną z dokumentacją projektową i decyzjami administracyjnymi, które zobowiązują podmiot odpowiedzialny za przeprowadzenie procesu rekultywacji do stałego nadzoru i monitoringu fazy poeksploatacyjnej, należy uznać, że realizowane przedsięwzięcie nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska, ani też istotnych zmian w środowisku, zwłaszcza gruntowo – wodnym.

Z uwagi na rodzaj przedsięwzięcia, oddziaływania będą miały zasięg lokalny (bez ryzyka transgranicznych oddziaływań) i nie spowodują istotnych zmian w środowisku, jak również nie powinny wpłynąć negatywnie na istniejące walory krajobrazowe oraz zdrowie ludzi. Ponadto, z uwagi na zakres oddziaływań planowanej inwestycji oraz zagospodarowanie terenów sąsiednich, nie wystąpi możliwość kumulowania się oddziaływań, a wykorzystanie zasobów naturalnych, czy ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej będzie zerowe.

Mazurski Związek Międzygminny
- Gospodarka Odpadami
ul. Wodna 4, 11-500 Giżycko
NIP 8451863983 REGON 519648044

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

7107 -11- 07

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

Wojciech Ogłuszka

CZŁONEK ZARZĄDU

Paweł Czacharowski